

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ نومبر ۲۰۲۰

اعتراف زبونانه "صالح" به مستعمره بودن افغانستان!

۳

پنجشنبه - ۰۶ قوس ۱۳۹۹ - کابل: یادداشتی را که امروز خدمت تان تقدیم می گردد، هرچند عنوان روز های گذشته را با خود حمل می نماید، مگر در واقعیت امر نتیجه صحبتی است که با همکار سابق ما که چندین بار از وی یاد نموده ام و نوشته ام که علی رغم آن که از قوم نوازی "غنی احمدزی" بهره برده، اکنون در جمع از ما بهتران به شمار می رود؛ مگر مناسباتش را با همکاران قدیم قطع ننموده گاهگاهی ما را نیز از اکتشافات جدید مطلع می سازد، روز گذشته داشتم. این همکار که یادداشت های روز های قبل را خوانده است، کمبودی را که در آن متوجه شده بود، سکوت در مورد عامل و دلیل اختلاف بین "امراالله صالح" و "ولسی جرگه" بود. اینک این شما و اینهم خلاصه توضیحات آن همکار سابق:

۱- آنچه اکنون از طریق رسانه ها زیر عنوان اختلاف "ولسی جرگه" با "امراالله صالح" تبلیغ می گردد، درست نیست، زیرا آنچه تبارز می یابد در واقع، اختلافیست که بین حکومت در کل و در رأس همه "غنی احمدزی" و بقیه ارگ نشینان با "ولسی جرگه" است که "صالح" در بهترین صورت فقط به مثابه زبان حکومت و زبان "غنی احمدزی" آن را بیان داشته است.

۲- علت اختلاف هرچند ظاهراً حمله "صالح" بر "ولسی جرگه" است اما در واقعیت، این اختلاف از چند روز قبل حدت یافته بود فقط امکان بروز آن مساعد نبود، تا این که "جلسه ژنیو" پیش آمد و "صالح" به فرمان "غنی احمدزی" آن سخنان را به مثابه نخستین حمله سازمانیافته و هدفمند حکومت جهت انحلال "ولسی جرگه" به دلیل فساد حاکم در آن ایراد کرد.

۳- "غنی احمدزی" می داند که نفوذ طالب بین اعضای "ولسی جرگه" در حدیست که اگر قرار باشد به آنها چانس انتخاب خدمت به "طالب" و یا "غنی احمدزی" داده شود و آنها را در انتخاب آزاد بگذارند، اکثریت قابل توجهی از آنها در صورتی که طالب منافع شان را تضمین نماید، بر روی "غنی احمدزی" پای گذاشته، طالب را نسبت به وی ترجیح می دهند.

این رجحان هر چند در مقطع کنونی زیاد مهم به نظر نمی خورد، مگر در صورتی که توافقاتی بین باند های رقیب "غنی احمدزی" از قماش "عبدالله عبدالمود" و بقیه همفکرانش با طالب به وجود آید، در آنصورت "غنی احمدزی" جهت خنثا ساختن توافق، از حمایت "ولسی جرگه" بی بهره خواهد ماند.

۴- نوشتیم از چند روز قبل این اختلاف شدت یافت، دلیل آن بحثی بود که "ولسی جرگه" بر بالای بودیجه عمومی سال آینده می نمود. حاکمیت در بودیجه سال آینده، مصارف یک ساله "اداره امور در ارگ" را ۱۱ میلیارد افغانی پیش بینی نموده است. از جمله ۱۱ میلیارد، ۳ میلیارد آن مستقیماً به نهاد "اداره امور" و ۸ میلیارد دیگر آن به یک نهاد نامنهاد "واحد عملیاتی" اختصاص می یابد.

وقتی "ولسی جرگه" به اساس قانون اساسی، از ارگ معرفی تشکیلاتی را که اینهمه خرج بالای دولت تحمیل می دارد، تقاضا نمود، ارگ از دادن پاسخ خودداری ورزید، "ولسی جرگه" هم حاضر نشد آن مبلغ را که ۵ میلیارد آن می باید از طریق قرضه ها تأمین شود، برای یک نهاد من درآوردی که در هیچ کجای قانون نیامده و حکومت از معرفی تشکیلات آن خود داری می نماید، بپردازد.

۴- هرچند علت اصلی جنگ کنونی همین مسأله تصویب و یا عدم تصویب بودیجه است، مگر احساس می شود که "غنی احمدزی" از دادن اینهمه چانس به "صالح" و "پرانچه" ساختن وی، هدف نابودی "صالح" را نیز تعقیب می نماید. یعنی با دادن مسؤولیت های جدید، تمام پلهای پشت سرش را تخریب نموده، او را به آماج نفرت مردم مبدل می سازد تا بعداً کارش را یکسره نماید.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزءلایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!